

Javult az áruellátás Szegeden

— állapította meg a tanács v. b. legutóbbi ülésén

Jobb és gyorsabb elosztás szükséges az idény- és divatcikkekből is

Biczó György elvtárs elnökletével a piaci felhozatal és a kereskedelmi helyzet kérdéseiről tárgyalt tegnap a városi tanács végrehajtó bizottsága. A napi-rendi pont előadója Mison Nándor elvtárs, osztályvezető volt, aki hangsúlyozta, hogy

javult Szegeden az áruellátás.

Különböző árusítással egybekötött árubemutatókat is tartottak a közelmúltban, amelyek komoly mértékben emelték a kereskedelem kulturáltságát, színvonalát. A fogyasztók igényeit az élelmiszer-cikkekkel ki tudtuk elégíteni — mondotta —, a sertéshús kivételével.

A jövőben is megfelelő áruellátásra számíthatunk, s előreláthatólag sertéshúsból is javul az ellátás.

Déligyümölcsből jelentős mértékű volt az ellátás, ugyanakkor javult az édesség-áru, csokoládé- és nugátáruk választéka is. Ruházati cikkek-ből megfelelően

felkészültek árudáink a tavaszi idényre.

Szót a vegyesipari cikkek-ről, tüzelő- és építőanyag-ellátásról, a vendéglátó vállalat áru- és anyagellátásáról és egyéb kereskedelmi problémákról is. E napirendi pontok megtárgyalásán jelen volt és felszólalt a Kereskedelmi Minisztérium tanácsai főosztályának vezetője, Révai Ernő elvtárs is. Sok esett az új kereskedelmi módszerek meg-honosításáról, a kereskedelmi és vendéglátó ipar kulturáltabb tételéről. Vincze Zoltán elvtárs, rendőrnagy

a higiénia fokozottabb követését sürgette

mind a piaci és üzleti elárusításoknál. Arról is szólt, hogy nem megoldás az, ha a jelenlegi italboltokat korszerű kisvendéglőkké alakítják át, ugyanakkor pedig új talponállókra nyitnak, mint ahogy erre van már példa is. Ifj. Komócsin Mihály elvtárs, a városi pártbizottság első titkára bíráló hangon szólt arról, hogy

A forráskúti dolgozó parasztok sem hiába fizetik a község-fejlesztési adót

Forráskút régen nem is volt falu, csak afféle kis istenhátamögötti hely, tanya-központ, ahol a szegény, párhordas homoktúró emberek kívül senki járt. A felszabadulás óta kicsinosodott, megszépült, s mondhatnánk: meg is hizott ez a kis tanyaközpont. Most már a környék egyik legnépesebb faluja. Évente hatalmas összegeket költöttek utcáinak, úthálózatának kövezésére, feltöltésére. Egyedül csak a múlt esztendőben 42 ezer forintot fordított a falu tanácsa a homokos, esős időben sáros járdák kockakövekkel való burkolására, s az ingoványos dűlőutak javítására. Ez az összeg azonban elenyészően kicsi ahhoz a nagymértékű beruházáshoz képest, melyet erre az esztendőre tervezett a községi tanács. Az elkészített műszaki tervek szerint október elsejére megépül a falu új villanyhálózata, s a bűdös, kor-mos petróleumlámpákat Forráskúton is minden háznál „nyugdíjba küldhetik” a pad-lásra. A villanyvezetők építése kétszázezer forintba kerül, melyet a községfejlesztési alapról befizetett adóforintokból fedeznek. Július végén nagyboldor arányú út-építési munkálatok is kezdődnek a falu határában. Összeg másfél kilométer hos-zú makadám útszakaszt akarnak építeni. Az útépítés költségeinek jelentős részét azonban az állam fizeti, de a tanácsnak ehhez is két-száz ezer forinttal kell hozzájárulnia.

Szegedre késve érkeznek meg a kereskedelembe az idény- és divatcikkek.

Bútor is kevés jut Szegeden a vásárlóknak, tehát

az elosztás módján változtatni kell

— mondotta. Beszél a város több éves problémájáról, arról ugyanis, hogy Szegeden nincs komoly állami áruház, úgyszintén vásáruháza sem, — amely a maga nagyszerűségével jótékony hatást tudna gyakorolni egy-részt a vásárlók igényeinek jobb kielégítésére, másrészt a város kereskedelmi élete arculatát is elevenebbé formálhatná.

Hozunk létre kulturált szórakozóhelyeket

— mondotta — (s ez nem-csak beruházás kérdése), mert a meglevők is eléggé elhanyagoltak, bár némi javulás az utóbbi időben tapasztalható ezen a téren. Szólt még a jobb áruellátás-ról és az áruellenőrzésekről, valamint arról, hogy a

Marx téri piac másik felét is, amit ma még a Budape-si Aszfaltútépítő Vállalat birtokol, át kell adni teljes egészében minél előbb a piac céljaira.

Több hozzászólás után az Állami Kereskedelmi Fel-ügyelőség vezetője számos, a kereskedelmi életben ma még tapasztalható rendelle-nességre hívta fel a figye-lmet, többek között arra, hogy

a piacok szakfelügyeletét meg kell erősíteni, a biztonságát meggyújtatni.

A következő napirendi pontként az intézkedési terv-határozat végrehajtásá-val kapcsolatos feladatokat tárgyalta meg Kalmár Fe-renc elvtárs, osztályvezető előterjesztése alapján. Ez a témakör a szakigazgatási szervekkel való jobb koope-ráció megteremtését foglalja magában, hogy minél gazda-ságosabban termeljünk, mi-nél hasznosabban használ-juk fel az életkörülmények jobbá tételére gazdasági erőnket,

Holnap nyitja kapuit

a brüsszeli világkiállítás — az egész világ vendéglátó gazdája

Az első világkiállítást 1889-ben nyitották meg Párizsban, s holnap, csütörtökön nyitja kapuit a brüsszeli. A másod-ik világháború után ez az első világkiállítás, mely mé-reteiben minden eddigit fe-lülmül. A résztvevő országok száma 46 és a rendezőség 35 millió látogatót vár a kiál-lítás megtekintésére a világ minden részéből. A kiállítás hivatalos jelszava: »Egy em-beribb világ mérége«...

AZ ATOMIUM

A bejáratok felett eddig tábla hirdette: »Idegeneknek szigorúan tilos a bemenet«, — ám az emberi kíváncsiság mégis sok mindent kikuta-tott, mindenekelőtt a kiál-lítás egyik legnagyobb épít-kezéséről, az Atomiumról. Mint ahogy a párizsi világ-kiállítást az Eiffel-torony jel-képezte, — az Atomium a brüsszeli kiállítás szimbólu-ma. Az Atomium ugyanis nem más, mint egy fém atomszerkezetének 150 mil-liárdos nagytűs modellje. Kilenc fémesen csillogó

gömb, melyet lift és mozgó-lépcső köt össze. Statisztí-kusok szerint a látogatók kö-zül csak minden 6. tekint-heti meg, mert korlátozott lehetőségeket nyújt a benne való közlekedés.

»VILÁGÜRUTAZÁS«

A Luna-parkban helyezték el azt a hatszemélyes mes-terséges bolygót, amelyen a látogatók egy képzeletbeli világűr-utazáson vehetnek részt. Ugyancsak ebben a parkban helyezték el a cir-kusokat, az óriáskereket és a ringlispilek tömegeit, amelyek mind a látogatók szórakozását szolgálják.

AZ »ELŐ« VASKEZ

Nem kevésbé tart igényt ér-deklódásra Brüsszelben a szov-jet »vaskéz«, amely az emberi kéz összes funkcióit ellátja. A kísérleti »vaskéz« munká-ja az emberi izmokban az agyból jövő utasítások hatá-sára jelentkező, úgynevezett bioáram felhasználásán ala-pul. Elégséges az emberi kézre egy különleges karkö-tőt helyezni és csupán gon-dolatban ökolbe szorítani a kezét, erre válaszul ökolbe szorul a karkötővel összekö-tött »vaskéz« is. Az ember tehát anélkül irányíthatja a mesterséges kéz cselekedetét, hogy akár egy újjal is hoz-záérne. Bármely művelet elvégzéséhez csupán megfe-lő mozdulatokra kell gondol-ni és a »vaskéz« végrehajtja azokat.

A MAGYAR SZENZÁCIÓK

A magyar részleg sem ma-rad le a »szenzációk« sorá-ban. Rendkívül nagy az ér-deklódás külföldön Heller László találmánya iránt, amely lehetővé teszi a gőz-erőművek vízszegény terüle-ten való üzemeltetését, a fel-használt gőzt ugyanis ismét vízzé alakítja vissza. Rajkai Pál dr. gabonaszételező gépe ugyancsak feltűnést keltő. Ez a berendezés »meghegye-zí« a búzát; — a középső részből sokkal finomabb lisztet lehet nyerni, mint az egész magból, ugyanakkor a csírázást, mint teljes értékű vetőmag használható fel.

A HOLNAP VÁROSA

Sok látogatója lesz a »Hol-nap városá«-nak, mely a »Hö-bbe« viszi el megtekintőt. Több mint kétszáz pavilon révén mutatja be a tervező dús fantáziáját, mire képes a gyakorlatban az elektro-technika, az automatizálás és az atomenergia. A »Holnap városá«-nak konyháiban ro-botgépek dolgoznak, a szobák egyenletes hőmérsékletét lég-

kicszerű berendezések bizto-sítják és így tovább. Sokan távolinak tartják mindezt, bár — ki tudja...

NEGY ÉVEZRED

MŰVÉSZETE

A technika nagyszerű vívó-mányai mellett a művésze-tek sem maradnak le. A ter-v szerint négy évezred művé-szetét is bemutatják a brüsszeli kiállításon. A világ leg-híresebb gyűjteményeiből kérték kölcsön a műalkotá-sokat. Az első látlat az el-múlt ötven év művészetét foglalja magában.

A »BESZÉLŐ«

SZOVJET PAVILON

Hatalmas érdeklődés előzi meg a szovjet pavilon kiál-lítási tárgyait és berendezé-seit, amely mindennél job-ban bizonyítja a majd az or-szág fejlődését a szovjet ha-talom évei alatt. Számos adat és dokumentum turu-sítja azt a harcot, melyet a tudás megszerzéséért a Szov-jetunióban folytatnak és azt, ami az életszínvonal emelé-séért folyik. Kissé képletesen azt mondhatjuk, hogy a brüsszeli szovjet pavilon »be-szél«, — körvonalazza a mai Szovjetunió legfőbb eredmé-nyeit és ékesen bizonyítja a szovjet hatalom teremtő erejét.

HONGRIE

»Hongrie« = Magyarország — hirdetik az alumínium-to-rony betűi a magyar kiállítási csarnok helyét. Legne-vezebb magyar művészek al-kotásai teszik meserivé a méreteiben szerény, de tar-talmában gazdag magyar pa-vilont. Nem érdektelen meg-említeni, hogy Tornyai híres alkotása, a »Nagy Bercsényi Miklós« szintén a magyar csarnokban kapott helyet. Egy érdekesség a magyar részlegről. A kapott terület kicsinynek bizonyult, ezért a magyar borpincét az ameri-kai pavilon moziterme alá helyezték el. Járja is a tréfás mondás: »a magyarok meg-fúrták az amerikaiakat«. Cserébe — az üzlet — üzlet! — egy kis darabkát át kel-tett a felső területről enged-ni az amerikaiaknak.

Röpke áttekintés mindez csupán a brüsszeli kiállítás-ról. Ma már minden készen áll a kapuk megnyitására s reméljük, a kiállítás jelszavá-hoz híven, tovább mélyül itt a népek barátsága, a béke gondolatára a kiállító 46 ország képviselői és a 35 millió lá-togató szívében.

Megkezdődött a gyilkos Hlinka-gárdisták bűnperének tárgyalása

Prága (MTI): A pozsonyi kerületi bíróság tanácsa előtt hétfőn délelőtt megkezdődött a Hlinka-gárdisták bűnperé-nek tárgyalása. A vádlottak padján 15 volt Hlinka-gár-dista ül. A személyi adatok felvétele után az állam-ügyész ismertette a vádira-tot.

A vádlottak, a vágbeszter-cei Hlinka-gárdista roham-csapat volt tagjai, 1944—45. telén sok partizánt és ha-ladó gondolkodású személyt elfogtak.

Aldozataikat megkínózták, s egyeseket már elfogató-sukkor agyonlőttek. Nemecek község mellett

mintegy 400 személyt lőttek agyon és holtestüket egy mészégető kemencében el-hamvasztották.

A kivégzettek között cseh, szlovák és szlovén partizá-nok, fegyvertelen polgári személyek, továbbá négy francia és tíz amerikai ka-tona is volt.

Az ügyész Albert Hedera ró-mai katolikus pap kivételé-vel valamennyi vádlottat a gyilkosságban való közvet-lel részvétellel vádolja.

A tárgyalás, amelyben a belföldi sajtó képviselőin ki-vül számos külföldi újság-író is részt vesz, előrelátha-tólag öt napig tart.

Baráti találkozás a »Munkás életképek« szereplőivel

Tegnap este a szerkesztő-ségben baráti találkozásra jöttek össze a Délmagyaror-szág »Munkás életképek« című cikksorozatának szereplői. A hosszas, közvetlen be-szélgetés során számos észre-vétel hangzott el a résztve-vőktől a cikksorozatra vo-natkozóan s emellett több idő-szerű társadalmi, nevelési és

ifjúsági kérdés is szóba jött. A meghívottak sok hasznos tanácsot adtak a szerkesztő-ség jövőbeni munkájához. Teljesen egyetértettek az-zal, hogy hasonló témák fel-dolgozása hasznos és érdekes, s mindjárt ajánlatot is tet-tek új témakörök feldolgo-zására. A kedves, baráti lég-körben lefolyt beszélgetés késő este ért véget.

Egy tápéi hajólakatos

felvilágosítja a „Szabad Európa” rádiót

a nyereségrészesedésről, az élizemiségről s egyebekről

Ezek a betyár müncheni magyar urak már megint borsot törtek az orrunk alá. Az ő jóvoltukból itt állunk most a világ előtt leleplezve. Bizonyára Dűpponék, Morganék, Kruppék is csóválják ott Nyugaton hájas fejüket: »hát igen, mit várhatunk tőlük, hiszen kommunisták. Ezért fizetnek a dolgozók-nak olyan kevés nyereségré-szesedést«. Mindezt a Szab-ad Európa Rádió híreszteli, de hallgassuk meg, mit szól ehhez például Terhes József hajólakatos.

— Ezerkilencszázegyen-kettő óta dolgozom a MA-HART tápéi hajójavító üze-mében. A vállalatnak állan-dó munkása azonban csak 1945. a felszabadulás óta va-gyok. Azelőtt pár hónapos téli munka után »kiszabad-ságoltak« bennünket, mond-ván: »befejeződött a szezon, ha lesz valami csinálni való, akkor majd üzenettel le-szünk«. Így történt aztán, hogy az év nagyobb részé-ben kereset helyett csak az eget nézegettük. Ettől a kis bajtól azonban a mi gazdá-ink egész jól megvoltak.

Érdekes, Terhes József még sohasem járt Ameri-kában, Angliában, vagy Franciaországban, mégis mintha összebeszéltek volna például valamelyik »Re-nault«-gyári lakatossal, aki talán ezekben a napokban is zsebretejt kézzel köpköd az autógyár kapujában, s megint várja a »szezon«. A nyereségrészesedésről ott csak annyit tudnak, hogy azt a tröszt részvényesei kapják.

Terhes Józsefnek még nem volt ugyan alkalmá egyszer se összebeszélni azzal a Re-nault-gyári szaktárral, s ha mégis találkozna, miket is mondana el neki?

Részvényesek ott és itt

— Hát úgy van szakikám, a nyereségrészesedést azt jól tudod te is, a gyár részvé-nyesei kapják. Ezért kapok például én is, meg a mi üzemünkben még a portás is. Nyereségrészesedésként most 14 napi teljes keresé-tünket — ami 800—1000—1200 forint között mozog — visszük haza. Ennekem meg — nem azért mondom, hogy bosszantsalak ezzel — szép összegű hűségjutalom is jár, mert 16 éve szögecseltem a hajókat ennél a vállalatnál. Minálunk ugyanis három év

után minden esztendőre a kereset egy-egy százalékát hűségjutalomként kapják az emberek. Ráadásul most a munkatársaim úgy határoz-tak, hogy kapjam meg én is a kiváló dolgozó kitüntetését, amivel szintén jár egy kis pénzecske, egyheti fizetésem. Mire a »Szabad Európa« Rádió képeletbeli munka-társa közbeszólna:

— Terhes, maga kommu-nista uszító, rágalmazza a nyugati demokráciát, ahol mindenki lehet Morgan is, Dűppon is, hol van maguk-nál ilyesmi?

— Hát ez igaz, ilyesmi nálunk nincs, de a Dűppo-nok is, a Morganok is al-hatnak a sétányon a pad alatt, mégsem alszanak ott, mint az én Renault-gyári kollégám — mondaná Ter-hes.

Ha tovább folytatná a be-szélgetést ez a zömök, erős termetű hajólakatos, elmon-daná talán még ezt is:

El ne felejtjük a hűségjutalmat

— Tinálatok, szakikám, a nyereségrészesedés szétosz-tása után igazi suhanó autó-csodák szállítják a bárba a tulajdonosokat, mi csak bi-ciklivel, motorral, meg gya-log megvünk, nem hotelben ünnepelünk, csak egy kis művelődési házban, de mind-nyájan asztalhoz ülünk. A mi asztalunk sokkal egysze-rűbb, de sokkal nagyobb. Ha nálunk dolgoznál, te is odafernél mellénk, még a családod is elhívhatnád. Meglepődnél, ha megismer-néd például a mi öreg Nagy Imre művezetőnket, aki a régi rendszerben majdnem harminc évig sokallta ennél a cégnél a »szabadságot«, mert az volt neki annyi, hogy sokszor abba akart be-lepusztulni a családja. Ő is tízenegynapi fizetését

kapja nyereségrészesedésül, meg a rendelkezés értelmé-ben keresetének 20 százalé-kát hűségjutalmul. És hogy el ne felejtsem, még egy-heti fizetését ehhez, mert most őt is kiváló dolgozó-nak szavaztuk. Ő is csak olyan munkás, mint te is vagy, szakikám.

Tudjuk, miért dolgozunk

Hadd mondjam el még azt is, hogy most feltesszük ná-lunk a büszke élizem csil-lagot is, mert jól dolgoztunk

tavaly. Azelőtt régen csak apró foltozó munkát csinál-tunk, ha az is volt. Most nagy folyami teherhajókat, uszályokat építünk ujja s gyártunk szép, vadonatúj vízbuszokat is a Dunára. Az én brigádomban most éppen nagy teherbírású folyami kompokat készit. Hogy mi-nek mondom ezt? Tudom té-ged nem érdekel, hogy mit termel a gyáratok, hiszen ne-ked oly egyre megy az. Té-ged csak az érdekel, hogy dolgozhass. Én viszont más-ként vagyok ezzel. Hasonlóan a ti gazdaitokhoz, szeretem tudni miből jön a pénz. Tán azt mondhatnád, ha már ná-latok így van, akkor miért nem osztottunk még több pénzt? Én mindjárt meg-mondanám neked. Azért sza-rikám, mert minálunk sok-kal nagyobb a »résztvénytár-saság«, kár hogy erről nem szólt a multkor a »Szabad Európa«. Hadd mutassak be neked párat a mi »résztvény-társaságunk« tagjaiból. Itt van például Ökrös László motorszerező, jókezü, derék munkás. Nádori János gép-lakatos, vagy Ördög István segédmunkás. Megismerked-hetsz Horváth Mihály vil-lanyhegesztővel is, és így sorolhatnám én fel neked az egész magyar munkásosz-tályt. No de kedves kollé-gám, ne beszélgetünk olyan soká, mert ezt az új kompot, amit most szegecsünk, na-gyon várják már a szolnoki révnél...

Megünnepeljük

Míg idáig jutottam az írás-sal, a Terhes-brigád talán az utolsó szöveget is ráfejezte annak a bizonyos szolnoki kompknak a oldalára. S mun-ka közben egyet sem gondol-tak ők arra, hogy mit mon-dott a nyereségükkel kap-csolatban a minap a »Szab-ad Európa« rádió. Annál többet arra: »hej, de nagyot mulatunk szombaton éjszaka a petőfitelepi művelődési ott-honban a nyereségrészesedés kifizetése után, a közös él-üzemavató ünnepségünkön«. Biztos senki sem aggódott ezen az éjszakán a Kruppok, Dűpponok meg a többi mil-liárdosok álmatlansága miatt, akiknek fáj a szívük, hogy azoknak a »szegény« ma-gyarországi gyártulajdono-soknak olyan rosszul megy ott a vasfüggönyön túl, a kommunista uralom alatt.

Csepi József